

תת"ע 6844/05/16 - עטאוונה מהדי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 6844-05-16 מדינת ישראל נ' עטאוונה מהדי

בפני	כבוד השופטת רות וקסמן
המבקש	עטאוונה מהדי
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

לפני בקשה לביטול פסק דין אשר ניתן ביום 29.5.16 בהעדר התייצבות המבקש, ובו הורשע המבקש בעבירה של נהיגה ברכב עליו נמסרה הודעת אי שימוש ע"י שוטר שהוא בוחן תנועה, בניגוד לתקנה 308(ד) לתקנות התעבורה, ונגזרו עליו קנס בגובה ₪1,300, פסילה בפועל לתקופה של 3 חודשים וכן פסילת רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים על תנאי למשך שלוש שנים.

המבקש נשפט בהעדרו לאחר שנמסרה לו הזמנה לדיון בידו, אך לא התייצב.

טענות הצדדים

ב"כ המבקש טען כי המבקש הפציר בפני השוטר כי מדובר בטעות וכי רכבו לא הורד מעולם מהכביש, אך השוטר סירב לברר עניין זה ורשם הדו"ח. בנוגע לעיוות דין שייגרם למבקש בהשאת פסק הדין על כנו, טען ב"כ המבקש כי אף מבירור שנעשה אל מול תחנת המשטרה והשוטר שנטען כי מסר את הודעת איסור השימוש, עלה כי הודעה זו לא קיימת בתחנת המשטרה ואין לה כל זכר. עוד נטען כי הודעת איסור השימוש כלל אינה מופיעה תחת עדי/ראיות התביעה, ומשכך המבקש אינו יכול להתגונן מפני דבר שלא מובא בפניו בעת משפטו ונראה כי חוסר בהודעת איסור שימוש כאמור יוצר מצב של עיוות דין קשה כלפי המבקש.

באשר לסיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש, נטען כי בניגוד לדברי השוטר הרשומים בדו"ח, המבקש לא חתם ואף לא קיבל את כתב האישום לידיו, ולכן לא ידע להתייצב בתאריך האמור למשפטו.

לבקשה צורף תצהיר המבקש.

המשיבה התנגדה לבקשה מן הטעם שעל פי רישומיה, בתאריך 24.4.16 בוצעה הורדה לרכב המדובר, כאשר נהגו הינו המבקש עצמו. לעניין הטענה בדבר אי קבלת כתב אישום כביכול ועקב כך אי התייצבות המבקש לדיון, צירפה המשיבה העתק מכתב האישום עליו מופיע במקום של חתימת המקבל כי לא מעוניין היה לחתום ונמסר בידו. מעבר לכך, צירפה המשיבה שימוע שנערך למבקש מאוחר יותר בצהרי אותו יום, שם ניתן לראות כי תאריך המשפט מופיע בצד השמאלי

של העמוד. עוד נטען כי אף בתגובתו של המבקש בשימוע ציין הלה לעניין אותו הרכב תחת איסור שימוש כי כך קנה אותו וכי מבטיח לסדרו מבחינת הליקויים. לפיכך, טענה המשיבה כי אין למבקש אלא להלין על עצמו.

לתגובתה של המשיבה לא צורפו הנספחים האמורים.

בהתאם להחלטת מיום 24.10.16, המציאה המשיבה את הנספחים המתייחסים לתגובתה, וציינה כי הודעת איסור השימוש הינה ביקורת יזומה בגינה הורד הרכב מהכביש.

דין והכרעה

סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "החוק"), קובע את אמות המידה המנחות את ביהמ"ש בבואו להחליט בבקשה לביטול פסק דין. הסעיף קובע שני טעמים, שאינם מצטברים, המצדיקים ביטולו של פסק דין: קיום סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם למשפטו או לחילופין גרימת עיוות דין לנאשם כתוצאה מאי ביטול פסק הדין.

ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל נקבע כי: "בשלב זה ניצב המבקש לפתחו של בית המשפט כאשר מבוקשו הוא לקבל "כרטיס כניסה" לקיום חוזר של הליך שהתנהל לכאורה כדין והסתיים. על המבקש מוטל אפוא הנטל לשכנע את בית המשפט כי מתקיימים טעמים המצדיקים את הנעת גלגלי המערכת מחדש".

א. בחינת סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש

מעיון בהזמנה לדין וכתב אישום עולה כי במקום של חתימת המקבל נרשם "לא מעוניין לחתום. נמסר ביד". טענת ב"כ המבקש כי "בניגוד לדברי השוטר הרשומים בדו"ח, המבקש לא חתם ואף לא קיבל את כתב האישום לידי", הינה טענה בעלמא, שכן לא נתמכה באסמכתא כלשהי.

אשר על כן, לא מצאתי סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש לדיון.

ב. עיוות דין

מעיון במסמכים שצירפה המשיבה לתגובתה, עולה כי לא צורפה הודעה על איסור שימוש ברכב, אלא מסמך הנושא כותרת "ביקורת יזומה - משרד הרישוי לרכב 7715571". ממסמך זה ניתן ללמוד כי רכבו של המבקש הורד מהכביש בתאריך 24.4.16, אך לא ניתן ללמוד אילו נזקים נמצאו ברכב ע"י בוחן התנועה ולא מצוין בו כי השימוש ברכב אסור עד אשר יתוקנו בו הליקויים.

כמו כן, מהמסמך שכותרתו "שימוע לגבי החלטה בדבר איסור מנהלי על שימוש ברכב" ניתן ללמוד כי קצין המשטרה החליט שלא לאסור את השימוש ברכב.

לאור האמור, סבורתי כי ייגרם למבקש עיוות דין בהשאת פסק הדין על כנו.

על כן, אני מורה על ביטולו של פסק הדין מיום 29.5.16.

המזכירות תזמן ב"כ הצדדים להקראה ליום 17.1.17 שעה 8:30.

נוכחות הנאשם חובה.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, י"ב כסלו תשע"ז, 12 דצמבר 2016, בהעדר
הצדדים.